

РЕШЕНИЕ

№ 26267

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4716** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. М. П. срещу Решение № 946/17.03.2026г. по НАХД № 1901/2026г. на СРС, 111 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-024312/24.09.2025г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, с което на П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева /51,13 евро за извършено административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебните разноски.

Ответникът по касационната жалба началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище чрез процесуалния си представител оспорва подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 02.09.2025г., около 01:20ч. в [населено място], по бул. „Б. шосе“ И. П. управлява личният си лек автомобил марка А. А 6 с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от ул. „Околовръстен път“ към [населено място]. На кръстовището на [улица]до фирма „Е.“, водачът навлиза и преминава на забраняващ червен сигнал на светофарна уредба, работеща в нормален режим.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА с бл. № 4554609/02.09.2025г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП - водачът не съобразява поведението със светлинните сигнали. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер, правилно е индивидуализирано и способства за изпълнение на целите по смисъла на чл.12 от ЗАНН.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършването на процесното нарушение, а именно че на 02.09.2025г., около 01:20ч. в [населено място], по бул. „Б. шосе“, на кръстовището на [улица]до фирма „Е.“, П. виновен е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП, тъй като не е съобразил поведението си на водач на МПС със светлинните сигнали и е навлязъл и преминал на забраняващ червен сигнал на светофарна уредба, работеща в нормален режим.

Наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева е определено съобразно предвиденото в санкционната норма на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП преди изменението (Изм. и доп. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025г.), като настоящата инстанция намира за правилен извода на СРС, че с оглед забраната за влошаване положението на нарушителя, то не следва да бъде увеличавано на 150 лева, като целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева или 66.47 евро съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV

касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 946/17.03.2026г. по НАХД № 1901/2026г. на СРС, 111 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-024312/24.09.2025г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“.

ОСЪЖДА И. М. П., с ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], ул. „Т. Р.“ № 45, вх.А, ет.1, ап.2 да заплати на СДВР съдебни разноси по делото в размер на 66.47 евро /130 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.